

Sygn. akt III CSK 354/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa R. C.
przeciwko D. W. i Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w W. o
zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz pozwanego D. W. oraz pozwanego
Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej
Polskiej kwoty po 7200 zł (siedem tysięcy dwieście zł) tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie o
zapłatę odszkodowania zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 25
września 2015 r. w ten sposób, że oddalił powództwo.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powód wniósł skargę kasacyjną, wskazując
na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej i zarzucając Sądowi drugiej instancji
brak realizacji funkcji rozpoznawczej i kontrolnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej, skarżący stwierdził, że w postępowaniu apelacyjnym „nie została zrealizowana zarówno funkcja rozpoznawcza, jak i kontrolna” Sądu drugiej instancji. Twierdzenie to, pomijając jego ogólnikowość i brak związku z konkretnymi uchybieniami Sądu Apelacyjnego, nie pozwala na przyjęcie, że skarga jest oczywiście uzasadniona, a więc uzasadniona na pierwszy rzut oka bez potrzeby dogłębnych analiz. Dalsza część skargi wskazuje natomiast na polemikę z ustaleniami Sądu *meriti* i próbę narzucenia własnego poglądu. Należy podkreślić, że możliwość oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów jest - zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. - wyłączone (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006 nr 4, poz. 76).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.